

Expunere de motive

În Codul penal în vigoare, respectiv Legea nr.15/1968 Codul Penal al României, republicat, există o serie de prevederi referitoare la minori, care, în conformitate cu actele internaționale, trebuie să se bucure de un tratament specific, comparativ cu cel al adulților.

În ciuda numeroaselor modificări operate de-a lungul timpului în Codul penal, în ciuda considerării drept calificate a unor infracțiuni comise împotriva minorilor, regimul sancționator penal prezintă încă situații care se cer ameliorate, având în vedere interesul superior al minorului.

Propunerea legislativă urmărește ameliorarea situației minorului victimă în :

1. Infracțiunea de seducție, care este definită drept fapta persoanei care determină o minoră la raport sexual promițându-i căsătorie, pedeapsa aplicată fiind aceea a închisorii de la 1 la 5 ani, cu posibilitatea de împăcare a părților.

În același timp, în Codul penal, determinarea unei minore la raport sexual prin oferirea de bani sau alte mijloace este considerată o faptă extrem de gravă, sancționată cu închisoare de la 3-12 ani. (art.198, alin.3).

Cu alte cuvinte, alterarea voinței unei minore printr-o promisiune « gratuită » de căsătorie reprezintă pentru legiuitor o faptă mult mai puțin gravă decât promisiunea unor sume de bani ori chiar înmânarea acestora pentru obținerea aceluiași scop: relația sexuală cu o minoră. De aceea, consider că majorarea pedepsei pentru seducător este un fapt normal în scopul mai bune protejări a minorilor în acest domeniu.

2. Sancționarea mai aspră a hărțuirii sexuale a unei minore. Raportul de muncă, cel care determină poziția superioară a hărțuitorului, este dublat de calitatea de minor a angajatului supus hărțuirii sexuale. În condițiile în care din ce în ce mai mulți minori muncesc, este firesc ca aceștia să fie mai bine protejați de pericolul hărțuirii sexuale.

3. Prostituția. Așa cum rezultă din recentul raport întocmit de Comisia pentru egalitate de șanse pentru femei și bărbați a Consiliului European, prostituția este un fenomen social având regimuri juridice diferite în diferitele state europene. Există țări în care prostituția nu este incriminată penal, țări în care aceasta este considerată drept activitate aducătoare de venituri, impozitată și trebuind să îndeplinească o serie de condiții sanitare etc., și țări, între care și România, care consideră prostituția drept infracțiune.

Dar, în timp ce în țara noastră este sancționată numai persoana care oferă serviciile sexuale, în Suedia este sancționat și clientul acesteia.

Propunerea vizează situația specială a prostituției practicate de o minoră, pe care raportul sus-mentionat o aseamănă cu prostituția forțată, având în vedere specificul situației minorului, în general, mai vulnerabil decât majorul, chiar dacă articolul 328 din Codul penal român sancționează prostituția voluntară.

De aceea proiectul vizează sancționarea clientului prostituției minore în scopul diminuării fenomenului prostituției voluntare practicate de minori, atâta timp cât această activitate continua să fie considerată în România drept infracțiune.

4. Abandonul familial. Există în prezent în România foarte multe familii în care ambii părinți sunt plecați la lucru în străinătate, minorii nu mai au reprezentanți legali iar autoritățile competente nu au instituit tutelă sau curatelă. În această situație, fiind vorba de cazul minorului parte vătămată, acțiunea penală trebuie să se pună în mișcare din oficiu.

Ca urmare, vă supunem această propunere legislativă spre dezbateră și adoptare.

INIȚIATORI,

Minodora CLIVETI – deputat P.S.D.

